

תיאודור התלגי : אילו פגשתי בדך

אלו פגשתי בדך
הליל

קציר הנזה
הקודרה,

אלו פגשתי בדך
קערפל

קציר הנזה
הסגירה,

אלו פגשתי בדך
סתאם

יוצאת אלי

הערפל הליל

ושחרך רטב מנשם

ומאגלי הערפל בליל.

אלו פגשתי בדך —

מה הייתי אומר?

פזמון קטן ורע

הן לא אני אפרתי לך

את הדברים האלה:

בך פי אומר אותם —

לבי שמק.

הן לא לבי אומר את הדברים האלה

בך פי אומר אותם —

וכי צדק.

הרחק

כל סתנוך
מתצית אביבי,
כל זמיר
מתצית לילותי,
ואף-על-פי-כן
— או לכן? —
סחן הלוחן.

דקנוך לא סיו דקנוי,
אנביןך לא יהיו צרבי:
בק הלוחך בלילות
בערשך חלומות,
בק הלוחך בנמים
בחלום ערשלים.

תחנת הרכבת

תמיד עולה ממקמים
קמו מהסגנט
מתנת פסים כוסקים בינות פרחים
עוטיה ברטט
של געורים חולקים ואבדים
שמחרו מקדי עצור בתחנה
והיא גותרה קדד לצד המסלה.

ד-ד-ד בקצות מרחקים
בד-בדד במרחק קטבים
צד בצד בקטבי אביבים
סתות
ערשלות
שלי!

ואם אקיצ אי-פעם מחלומי
הלא-נחסק הלא-נגמר
ואנסה לחזור על מסעי
קאלו לא ארע דקר —
האם ארד בתחנה המלבקבת
אסלו מעצר קה תבנקת?